

הפסוק - "ויבא אל משה ואל אהרן" - מאת: בנימין זאב

מניסים בעיניהם נרמזים ופוסים אותם גל של מלכות וכסא
הזה הכה מרעה אח המלכי וכן אמר משה לדתן למה תכה
רשך ר"ל מלך תכה ערמו לשם כה"ס נהפוך אפיון ואפיוס
הנכרים הוא דע כי הבס הזה של י"ה כשהוא נמלח מכה את
כה"ל כמספר הו"ד יעלה כמספר זה שם כה"ס :

ס"ג - 213

הקשר לפרשה:

בהפטרה מסופר אודות השופט שמשון שהיה נזיר, והוא מעין פרשתנו שמדובר בה בענין נזירות.

7 Pine

2 Pine

י ויצא ביום השני והנה שני אנשים
עברים נצים ויאמר לרשע למה תכה רעה: - ויאמר מי
שקד לאיש שר ושפט עלינו הלהרגני אתה אמר כאשר
הרגת את המצרי ויירא משה ויאמר אכן נודע הדבר:

ה כי הנך הרה
וילדת בן ומוצה לא יעלה על ראשו פינור אלהים יהיה
הנער מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים:

8 Pine

3 Pine

כט חזית איש מהיר במלאכתו לפני מלכים
ותיצב בל- ותיצב לפני השפים:

ו כל הנשמה תהלל
יה הללויה:

9 Pine

4 Pine

ח רק בעיניך
תביט ושלמת רשעים תראה:

ה. כי הנך הרה וילדת בן ומוצה לא יעלה
על ראשו כי נזיר אלהים יהיה הנער
מן הבטן והוא יחל להושיע את ישראל
מיד פלשתים: נראה לרמוז בס"ד, כי
ידוע [שער רוח הקודש דף לח ע"ב, "כסא
מלך" על הקדמת התיקוני זוהר דף, כי יש
שם קדוש הרמוז בראשי תיבות "כל
הנשמה תהלל יה", והוא מסוגל להכניע
את האויבים.

10 Pine

5 Pine

קג) כל הנשמה תהלל יה:

ר"ת כה"ת. והנה כה"ת, שם א' מע"ב שמות.
אמנם שרשו י"ה, כי ירד פעם ה"י, גי' ש'.
וי"ה מלא בדי מילואים הידועים, גי' קכ"ו, ועם
הש' הרי תכ"ה ע"ה. ר)

וכתב רבנו זלה"ה בשער מאמרי רז"ל
(במסכת שבת) [דף ב ע"ב]: השם
הזה הוא בחינת העיניים של מעלה,
ובשם הזה היו הגדולים מביטים בעיניהם
ברשעים ועושים אותם גל של עצמות,
ובשם הזה הכה משה רבינו ע"ה את
המצרי, ולכן אמר משה רבינו ע"ה לדתן
[שמות ב, יג]: "למה תכה רעך". רמז
כמילת "תכה" לשם כה"ת. ולכן אמר לו
[שם, יד]: "הלהרגני אתה אומר" דייקא.
עיין שם. וכן איתא ב"שער רוח הקודש"
[דף נ"ח ע"ב ביחוד י'] על פסוק [משלי כב,
כט]: "חזית איש מהיר במלאכתו" -
"חזית" גימטריא כה"ת, ועל השם הזה
רמז הכתוב [תהלים צא, ח]: "רק בעיניך
תביט" עם ארבע אותיות עולה כה"ת
וכו'. והרי כי שם כה"ת הוא בחינת שתי
העיניים שבהם מביט, ובכח זה השם

6 Pine

שר אמר הפסוק כי ב"ה ה' לור שולמים
ר"ל כי כסא הזה שהוא יו"ד ה"א צ"ר כל הסולמות. והנה
שם זה הוא למעלה בראש נחמקם הנשמה וסימנין כל הנשמה
ההלל י"ה הללויה ירצה עם כל נשימה ונשימה תהלל יה לפי
ששם הזה הוא העינים של מעלה וכסא הזה היו הגדולים

2
 16
 ק"פ בקצ"ב מ"מ 560
 נ"מ - א"מ

דע כי שם כה"ת הוא השם הח' משמות ע"ב שיוצאים מפסוק ויסע ויבא והוא פנים של שם שדי והוא יוצא מפסוק כל הגשמה תהלל יה ומפסוק כי לא עזבת דורשיך ה' (בס"ת) ומפסוק וזה לך האות (בס"ת) ובוזה השם הרג משה את המצרי, וכתב הרב האר"י ז"ל שיש לכיון בזה השם בסוף התפלה קודם עלינו לשבח בובא לציון בפסוק ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך ה' והמכיון בזה ניצול באותו יום מאדם רע, וג"כ הוא יוצא מפסוק את גדלך ואת ידך החזקה ס"ת. כ"כ מגלה עמוקות אופן קצ"ה דף ק"ץ ע"ג. ומצאתי אני אברהם כלסוף ס"ט בספר תעלומות חכמה כתיבת יד וז"ל על משרו"ל שהאומר סדר ובא לציון ניצול מגיהנם שנאמר צלמות ולא סדרים שהוא גיהנם וכו' ואני אומר טעם מספיק כי גיהנם נקרא רעה שנאמר ביום רעה ימלטהו ה' ולזה תמצא בסדר הזה תיבות כמנין רעה לומר שכל האומרו ניצול מרעה ואם לאו רעה מזומנת לפניו שהוא גיהנם וזהו צלמות ולא סדרים וכאשר תשלים זה הסדר תאמר פסוק כי לא עזבת דורשיך ה' שהוא ס"ת השם הנז' והוא פנים של שם שדי וכל המכיון בו ניצול מאדם רע כל אותו היום עכ"ל.

17
 מ"מ ס"מ ק"פ

הנה מבואר בספר הכוונת שפשה הרג את המצרי בשם שמיני של ע"ב, והוא מבואר בפסוק (שמות כ"ג) ויאמר לרשע למה תכה רעך, במלת תכה נרמז שם זה שהוא יוצא מפסוק (תהלים ק"ח) כל הגשמה תהלל, ר"ת כה"ת, ולדעתי שהוצרך להכות את המצרי בשם זה, לפי שכתוב בדברי האר"י ז"ל שיש לכיון בסוף התפלה קודם עלינו לשבח כשאומר ויבטחו בך יודעי שמך כי לא עזבת דורשיך ה' (שם ס"א), ס"ת כה"ת, והמכיון בזה השם, ניצול באותו יום מאדם רע ולפי שזה המצרי היה מלובש בסמאל ובת זונג, כדאיתא ברע"א מהימנא (וזהו הב קרי ע"ב) שכל הקליפות היו מלובשים באותו מצרי, נמצא כשהרג משה את המצרי שהיה אדם רע מלובש בו, הוצרך להוכיח שם זה שכחו להנצל מאדם רע ולכן בא משה עתה ליכנס לארץ ישראל, להציל את ישראל מאדם רע בליעל שעמד עלינו לכלותינו בכל דור ודור. ולדעתי זהו הסוד ששלחה אסתר המלכה את התך (אסתר ד' ה'), ואמרו בפרק קמא דמגילה (פ"ז ע"א) למה נקרא שמו התך, לפי שכל דברי מלכות נחתכים על פיו. רוא דמלה אסתר ראתה בקום עלינו אדם רע בליעל (תהלים קכ"ג), שהוא הפן, צריכים אנו להנצל מן אדם רע בזה השם שהוא התך בצירוף אתון, כי סוד אסתר היא מלכות שהיא השכינה, כסוד ותלבש אסתר מלכות (אסתר ה' א), ומרדכי הוא רוא דצדיק, וזה השם הוא עוקר ומפריד הסמרא אחרא שמקצין בין תרין דודים. וזהו הסוד שכל דברי מלכות נחתכים על פיו, מלכות דייקא, לנרש משם אדם רע, והוא סוד ערו"ה רע שמפסיק בין ה' לה'. ולפי שראה משה שאדם רע שהוא המצרי נכשל בערו"ה, ובא על אשתו של דתן ושמרד פ"א כ"ה), ובוזה גרם שנכנס רע ברוא דקדושה שהם ר"ה, הוצרך משה להרוג את המצרי שהוא האדם רע, וגם זה השם של שלש אותיות שהיא בצירוף אתון ו'התך'. ועל זה התחיל משה להתפלל מאחר שאתה החלות להראות את עבדך את גדלך, שהוא סוד שם של ע"ב מסמרא דגדולה, וכתחלת שליחותו כשראה המראה

מסתכל ברשעים ובמעשיהם ומענישם, וזהו שאמר הכתוב (שם): "ושלמת רשעים תראה" וכו'. עיין שם.

11
 ס"מ ק"פ

מתני' שמשון הלך אחר עינו לפיך נקח פלשתים את עינו שנאמר "ואחזהו פלשתים ונקרו את עינו

12
 ס"מ ק"פ

ונראה, כי מאחר שמשון בא לעולם כדי להושיע את ישראל מיד פלשתים, לכן צריך לו עזר מן השם כה"ת הנזכר, שמכניע האויבים. ונראה, כי לכן נענש אחר-כך בעיניו, וכמו שאעמרו במשנה (סוטה א, ו): שמשון הלך אחר עינו — ונקרו פלשתים את עינו. והיינו, כי הוא נעזר במלחמותיו מן שם כה"ת שהוא בחינת העיניים, ולכן היה יכול להכניע את אויבי ישראל. ולזה אחר שחטא במראה עיניו, תיכף נענש בכח השם הזה שהוא בחינת העיניים. ודוק היטב.

והנה, לזה אמר לה המלאך "היך הרה וילדת בן", סופי תיבות "היך הרה וילדת" הוא כה"ת, רמז לה שיהיה העזר מן שם כה"ת, שהוא מכניע האויבים. ולזה סיים "והוא יחל להושיע את ישראל מיד פלשתים". ודוק.

13
 ס"מ ק"פ

ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כ"א	כ"ב	כ"ג	כ"ד	כ"ה	כ"ו	כ"ז	כ"ח	כ"ט	ל
א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ	כ"א	כ"ב	כ"ג	כ"ד	כ"ה	כ"ו

כל הגשמה תהלל

14
 ס"מ ק"פ

ר"ח שם קדוש כה"ת והוא מע"ב שמות בנימטריא משי"ח ב"ן דו"ד ע"ה והוא כחוז על מלכו ויולא משם י"ה במילוי כהנה יו"ד פ' ה"י הוא ש' ו"ה פ' ו"ה היא קכ"א ועס ה' לוחיות הוא כה"ת ע"ה :

15
 ס"מ ק"פ

פי ביה יהוה צור עולמים ויבטחו בך יודעי שמך פי לא עזבת דורשיך יהוה
 לריך לכיון כה"ת של עונ"ח דורשיך יהו"ה בשם הקדוש חכ"ה וחס לוחיות שניות של שדי והוא שם קדוש מן ע"ב שמוח והוא מסוגל לכניע הקליפות ולהכריח ברשעים ובוזה השם הרג נ"שה למלרי דכתיב רשע למה חכ"ה רעך וכתיב הלהרניי אהה אומר וד"ל

4

ולהרוג בו הרשעים, ובן הרג משה רבינו ע"ה
להמצרי באומרו⁽²⁾ (שמות ג, יג) רשע למה תכה
רעך, ולכן כל הנשמה תהלל שר"ת כה"ת, כתוב
אצלו שם י"ה, שמשם זה יוצא שם כה"ת,
יעוי"ש.

מא. ראיתי לנכון להעתיק

לשון המשנת חסידים דמתוכו יתבארו היטב דברי הרב, וקודם נעתיקו, ואח"כ נעמוד על השינויים. וזלה"ק, יכוין
בר"ת שלו שהוא כה"ת י"ה, כי שם כה"ת זה יוצא מי"ה בהכאה, כי יו"ד פעמים ה"י מספרם ש', וי"ה מלא
בארבע מילואים הידועים, שנים דיודין וא' דאלפין וא' דההין מספרם קס"ו, ועם ש' הוא מספר כה"ת עם הכולל
עכלה"ק. והנה המעיין יראה שרבינו פה קיצר דבריו הקדושים וכלל הרבה כמעט, (א) מ"ש, בג' הכאות, כוונתו
דצורת ההכאה של יו"ד בה"י, היא לא בפעם אחת, יו"ד שהוא גימטריא כ', בה"י שהוא גימטריא ט"ו, כפשט
משמעות דברי המשנ"ח, אלא בג' פעמים וכמ"ש. (ב) מ"ש בפנים בסדר ההכאות בה"א, הוא לכאורה ט"ס, וצ"ל
בה"י, דאל"כ לא יהיה הגימטריא ש'. (ג) הגם דמפשטות דברי רבינו יוצא דכל החשבון של השם כה"ת, יוצא
מההכאות לבר, במשנ"ח חזינן שזה רק חלק מהחשבון. (ד) מ"ש רבינו, כתוב אצלו שם י"ה, לכאורה מהמשנ"ח
יוצא דאין הכוונה לי"ה שכתוב מפורש בפסוק כל הנשמה תהלל יה, אלא לר"ת י"ה ה'ללויה, ע"ש. מב. בסידור
האר"י ז"ל שחובר ע"י רבי אשר מרגליות ז"ל מחכמי קלויז בראד, כי ר"ת כל הנשמה תהלל יה הוא כה"ת, והוא
שם הקדוש משמות ע"ב כמנין י"ה בהכאה יו"ד פעמים ה"י עולה ש', ויו"ד פעמים ה"א עולה ק"ך, הרי ת"ך,
ושורש ה' אותיות מילוי י"ה (היינו יו"ד ה"י או ה"א) ביחד עולה בגימטריא כה"ת.